

have Statsanstalter, har jeg intet Øjeblik været i Tvivl om, og jeg er klar over, at hvis dette principielle Spørgsmaal skulde gennemdrøftes, fik vi intet Lovforslag gennemført i Aar, og vi fik det heller ikke i Løbet af næste Aar. Men naar Ministeren var saa glad ved at have en Statsanstalt, hvor Folk kunde gaa hen og forsikre sig med fuldkommen Sikkerhed, fordi Staten garanterede, pegede jeg deroverfor paa, at naar man garanterer noget, plejer man almindeligvis ogsaa at sikre sig en vis, ikke ringe Indflydelse paa Ledelsen af de paagældende Institutioner. Ja, svarede den højtærede Minister, det har vi ogsaa, for Staten ansætter Ledelsen. Men jeg vil rigtignok gaa ud fra, at naar Ledelsen først er udnævnt, sidder den, formentlig, nogenlunde tryk, saa at den ikke risikerer en hel Del, ligegyldigt, hvordan den saa siden leder Anstalten, havde jeg nær sagt, og derfor vil jeg mene, at denne Indflydelse ikke er af overdreven stor Betydning. Om Statsanstalten under lige Vilkaar vil kunne konkurrere med de private Selskaber, er i mine Øjne et aabent Spørgsmaal. Den højtærede Finansminister mente, at naar den ikke kunde konkurrere i Øjeblikket, skyldtes det, at den var omgærdet af Bestemmelser, der gjorde det besværligt for den at manøvrere. Men jeg synes dog, man har Erfaring for, naar man ser sig om i Livet og betragter dets forskellige Foreteelser, at sely under lige Vilkaar kan en Statsanstalt neppe nogen Sinde konkurrere med velledelede private Selskaber; jeg betvivler det i alt Fald i høj Grad.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg tror, der er Enighed mellem det ærede Medlem (Aubeck) og mig om, at disse store Principspørgsmaal, hvorom vi er uenige, kan vi lade ligge til en anden Gang og i Dag nøjes med at konstatere Uenigheden. Derfor skal jeg ikke gøre flere Bemærkninger herom.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kred (Ellinger) var atter inde paa en Omtale af Gotha-Bankens Forhold, men det ærede Medlem vilde ikke sige, hvorledes Regeringen skulde handle. Det forekommer mig dog, at der her foreligger en usædvanlig gunstig Lejlighed for det ærede Medlem til at retlede Ministeriet; men det ærede Medlem vil altsaa ikke retlede os; det ærede Medlem vil have, at vi skal famle os frem i denne Sag uden at kunne ledes af den Linie, som han jo sikkert kender og mener skal følges. Jeg synes alligevel, at det ærede Medlem burde sige til Regeringen, hvorledes der skal handles. Naar det ærede Medlem hen-

stiller, at Regeringen nedsætter et uvildigt Nævn, vilde dette jo dog under andre Forhold ikke blive betragtet som en Handling. Der er et gammelt Ord, der siger, at naar man ønsker, intet skal ske, nedsætter man en Komité; i vore Dage nedsætter man et Nævn, og hvis Regeringen havde fundet paa at nedsætte et Nævn, er jeg ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem ikke vilde været staaet op paa denne Talerstol eller en anden Talerstol og have sagt: Sikken en Regering! den handler jo ikke; den nedsætter kun Nævn! Jeg synes heller ikke, det er nogen særlig kraftig Handling blot at nedsætte et Nævn; jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem mente, det blot betød, at man paa en Maade foreløbig skød Spørgsmaalet fra Døren, og jeg er slet ikke sikker paa, at det er det rigtige. Spørgsmaalet er jo, om Statsanstalten skal tvinges til at overtage Gotha-Bankens Forsikringsbestand; det er det reelle i det, og jeg vil altsaa gerne høre, hvad det ærede Medlem mener herom. Det er jo det, man vil fra den anden Side, og det er det, Statsanstalten ikke vil. Det er Kærnen i Sagen, og jeg vil gerne vide, om det ærede Medlem mener, man skal sige til Statsanstalten, at naar der kommer nogle forsikrede og banker paa Døren, har den at modtage dem. Maaske Statsanstalten endda ikke selv faar Lov til at fastsætte Betingelserne, for jeg har Indtryk af, som jeg sagde før, at de Betingelser, Statsanstalten kunde tænke sig at ansætte, ikke vilde være saa gunstige som dem, denne Forsikringsbestand kunde faa andetsteds, og saa bliver der altsaa Tale om, at man skulde tvinge Statsanstalten til at antage den paa Betingelser, der var fastsat andre Steder. Det er denne Vanskelighed, der, saa vidt jeg kan se, foreligger, og det er det, der giver Anledning til, at Gotha-Bankens Affærer drages frem Gang paa Gang, dette, at man mener at kunne tvinge Statsanstalten til at overtage Forsikringsbestanden paa Betingelser, som fastsættes af andre end Statsanstalten. Jeg for mit Vedkommende har beskæftiget mig med denne Sag, og jeg har ikke set, at der kunde være Grund til at lægge et saadant Pres paa Statsanstalten, at den skulde gaa ind paa saadanne Betingelser; men nu vil jeg gerne vide, om det ærede Medlem mener, at det er paa denne Maade, Regeringen skal handle. Jeg kan ikke se, at det er nogen særlig værdifuld Handling at nedsætte det Nævn, som det ærede Medlem omtaler, og jeg vil gerne have at vide, hvorledes det ærede Medlem mener, man skal handle i Realiteten. Derfor tillader jeg mig endnu en Gang at spørge, om Regeringen ikke kan